

Закінчення. Поч. на стор. 1.

Галина ВУЛВЕРСОН, автор проекту, відомий фотомайстер:

«Fashion скарбниця» вперше відбулася ще на початку нашого століття. Й одразу стала подією у світі моди. У 2005 та 2006 роках натхненницею заходу була Олена Рогова. І от у нашому відродженому проекті «Fashion скарбниця Чернігова-2016» узяли участь 12 дизайнерів одягу та 10 художників. Ескізи вбрання в народному стилі були професійними й довели, що вони відповідають тенденціям світової індустрії.

Знаючи історію «Fashion скарбниця», захотілося продовжити цей проект. І ми з Оленою Роговою взяли за таку важливу для Чернігівщини справу й цьогоріч. Коли я заглибилася в історію одягу Свіверянщини, його крій, різноманітні техніки, то зрозуміла, наскільки ми унікальні. Особливо знаю чимало талановитих дизайнерів, котрі відомі лише вузькому колу шанувальників. А місце їхніх колекцій – на широкіх подіумках, можливо, не тільки України. Це, власне, не просто одяг, а культурна спадщина дивовижної Чернігівщини, яка нібито й поряд зі столицею, але, закрита лісами та, можна сказати, первісною природою, береже правдівні традиції. Це стосується й вишивки, і крою. Дизайнерський одяг, який тут шийється і носить, це вираження й нашої ментальності. Отже, ми вирішили про це не просто розповісти, а й показати, зібравши талановитих дизайнерів. Відтак вони вийдуть на новий рівень, знайдуть партнерів та покупців і тут, і за межами Чернігівщини. Наприклад, у нас є такі майстри, котрі відомі в Європі, а вдома – ні. Однак хочеться, щоб наші таланти розвивалися, а люди підтримували місцевих виробників.

У світі моди та краси



ВІДКРИВАЄМО СКАРБНИ ЧЕРНІГІВЩИНИ

Маю сказати, що партнер та організатор «Fashion скарбниця» – Чернігівська регіональна торгово-промислова палата – дуже зацікавлена у розвитку сфери легкої промисловості, а без талановитих дизайнерів це просто неможливо. Тому чим більше обдарувань ми відкриємо, тим більше про нас знатимуть, і, є надія, інвестуватимуть у розвиток затребуваного у світі напрямку моди.

Олена РОГОВА, автор «Fashion скарбниця» та інших креативних проектів:

Ми з Галиною Вулверсон повернулися до того кошичного проекту і до минулорічного. За цей час ми запросили ще чотирьох учасників. Головне, щоби «Fashion скарбниця» сподобалася гостям, адже наші учасники – то справжній скарб Чернігівщини, вони талановиті й позитивні.

Сьогодні у нас подумний перегляд. А завтра у Мегацентрі можна буде поспілкуватися з дизайнером, купити річ, котра сподобалася. У проекті беруть участь 12 дизайнерів. У тих, хто працює не тільки в Чернігові, є клієнти у столиці, в інших країнах, а на малій батьківщині їх часто мало хто й знає. Тому ми хочемо, аби їхній одяг носили в Україні, зокрема й чернігівці, тому й займаємося цим проектом.

Світлана ДОЛЕСКО, керівник Центру української культури та мистецтва:

Чернігівські дизайнери дуже талановиті й самобутні. На них, на радість, немає великого впливу європейської та американської сучасної моди, тому все, що ці талановиті майстри роблять, – креативне й автентичне до певної міри. І належить до традицій Чернігівського та Новгород-Сіверського Полісся. Це культурний пласт – сучасний, але позначений історією, а ще добротою, ніжністю поліссянок. Ось це основні риси дизайнерських знахідок регіону. Тетяна Верба з Ніжина, наприклад, у нашому Центрі в Києві відкривала ще й свою бісерну виставку, а тут демонструє свій авторський одяг.

Загалом же, чернігівський дизайн, повторюся, унікальний – затішній, ширий, глибокий.

Пані Світлано, а у вашому гардеробі є щось від наших дизайнерів?

Я сподіваюся, що незабаром з'явиться. І хотів із чернігівських дизайнерів пошити сукню моєї мрії. Я, здається, вже здогадуєся, хто це буде. А загалом – цікаво, як розвиватиметься творчість ваших молодих дизайнерів далі. Першій же колекції багатьох вражають і стилем, і виконанням.



У рамках заходу відбулися покази дизайнерів одягу й торговельних марок, спеціалізованих на пошитті одягу; конкурс ескізів «Весняна красуня України»; мистецький перформанс від стилістів міста. Свої колекції представили як досвідчені дизайнери, так і новачки цієї справи.

Колекція «Леді з мегалополіс» від студії «Воробей» (дизайнер **Наталія Воробей**) першою підкорювала подіум. І успішно! Одяг виглядав вишукано, тенденційно та креативно.

Наступною була **Євгенія ГОРДУК, дизайнер дитячого та дорослого одягу, автор колекцій «Від кутюр» і «Прет-а-порте»:**

Я з міста Сновська. Дизайнер авторського одягу, конструюю й дитяче вбрання. Також у ме-



не – свій Театр моди. Я шию авторський одяг на замовлення. Для мене, аби створити вбрання, насамперед потрібно бачити людину. І завжди важливо в усьому дотримуватися стилю, нехай то буде Бохо шик чи вінтаж, ретро або морська тематика. Чи військова (моя улюблена). У Мегацентрі я покажу морську тему, яку втілять на подіумі мами й доньки.

Сьогодні представляю дві колекції. Одна – капелюшків «Кокетливий рай». Інша – «Мадмуа-

Ірина ЯКУШЕВА, дизайнер фірми «Лавіс»:

Сьогодні ми представляємо глядачам дві колекції: «Classic collection для ділових леді» та «Street collection для енергійних дівчат і жінок». Вбрання – для весни і літа. Перша колекція – чорно-біла – більш офісний напрямок. Жилетки – то лиск моди, як і сорочки, а не блузи. Всі тканини, зазначу, натуральні. Одяг гарно виглядає і з підборами, й із тими ж спідницями. Колекція для літа – це тришки ретро. Свобода. Для цього використовуємо денім. Із цієї тканини шийються і джинси, й сукні, й інші речі. Для нас важливо, щоби такий одяг з підборами можна було носити на роботу, а з балетками – на той же пляж. Для сучасних ділових жінок якість і комфорт – це важливо. Адже вони не сидять на місці, а живуть активним життям, мають скрізь устигати, а при цьому – виглядати на вісі 100.

«Біло-чорна колекція» від **Вікторії КОРНІЄНКО, керівника сучасної майстерні «Вікор»** була підтвердженням того, що дизайнерка враховує у своїй творчості індивідуальність і налаштована на ексклюзив. А майстерня за два роки на ринку зарекомендувала себе як сучасний та якісний бренд.

А далі на подіумі був одяг від відомої у світі моди **Світлани КАРПОВОЇ, дизайнерки й директриси «RedCat»**, членкині Асоціації російських модельєрів у Європі, лауреатки міжнародних конкурсів та фестивалів моди в Парижі, Брюсселі, Люксембурзі, Москві, Санкт-Петербурзі, Києві:

Я працюю вже 22 роки у сфері моди та дизайну одягу. І пишаюся організаціями нашого заходу, який є серйозною подією для міста. Я – патріотка Чернігова, сама намагалася влаштувати такі шоу, тому розумію, наскільки це складно.

Сьогоднішня моя колекція називається «Час Z». Така загадкова назва тому, що нинішня колекція ніби випадає з того звичного ряду. Адже жінка сьогодні дуже активна соціально. А до цього – вона і дружина, й матуся... І все треба встигнути. А при цьому гарно виглядати – бо Жінка! Хочеться романтики – рюшів, мережива. Але час вимагає динамічності, темпу, настрою. І оця дуальність жінки й буде яскраво вираженою в сьогоднішній колекції. У нинішньому гардеробі сучасним пані треба мати таке вбрання, котре одягається за п'ять хвилин – і виглядає неперевершено. Жіночість – то моя вічна тема. А одяг цієї колекції – майже весь «від кутюр». Темп, жіночість, тотальна значимість, активність – усе це в ній поєднується.

Олена ХРУСТИЦЬКА, минулорічна переможниця та учениця школи Андре Тана, виступила з дуже сучасною та креативною колекцією «Неу Вро». Її вона створювала разом із онкохворими дітьми, а виручені від продажу колекції кошти будуть перераховані на лікування дітей.

Наталія ФЕДОРІНЕНКО представила колекцію «Весна-красна» і українським колоритом та сакральним підходом зачарувала глядачів. **Надія ПИРОЖКОВА** дебютувала з першою колекцією «Перлинове сяйво». І її одяг справді сявав ніжністю та самобутністю. Будинок моди «Verba» з Ніжина виступив із колекцією «Pussy Willow». Його дизайнерка Тетяна Верба ще раз підкреслила те, що її моделі затребувані, мають власний стиль та елегантність.

Весільний салон «Slonovskiy» представив вишукані сукні для наречених, чим неабияк зачарував публіку.

Глядачів також дивували й надихали перформанси від **Анастасії ІСУПОВОЇ** та магазину «Terrasse».

А Естет Студію Тетяни ГЛЄБОВОЇ варто відзначити окремо. Окрім того, що в ній працюють визнані майстри перукарського мистецтва на чолі зі своїм креативним керівником пані Тетяною, треба зазначити, що всі зачіски моделей, котрі демонстрували одяг, виконали саме працівники студії. Тобто – майже сотню! Це титанічна і разом із тим – творча праця! За що можна сказати найщиріше дякую!

Окрема вдячність ведучому **Іванові Матвєєву та гуртові «Jam bubble Band»** за авторську програму.

І ось він – головний момент свята. Нагородження дизайнерок дипломами. Особливо відзначено було Олену Хрустицьку. Й Анастасію Ісупову – за «каліну в косах». А також переможницю конкурсу ескізів «Весняна красуня України» Катерину Чернявську. А Світлану Каплун – за флористичне оформлення «Fashion скарбниця».

Віце-президент Торгово-промислової палати **Лариса Циган** підкреслила, що, ставши організатором конкурсу, ЧРТПП переслідувала місію – підтримати швейну галузь регіону, якої на Чернігівщині цілий спектр, і дати зрозуміти, що пора любити своє, чернігівське.

Людмила ПАРХОМЕНКО

190-річчя від дня народження Леоніда Глібова «Сузір'я зачарованої Десни»

Так назвали цьогорічне свято з нагоди 190-річчя від дня народження видатного українського письменника та громадського діяча **Леоніда Глібова і 15-ліття вручення Чернігівської літературно-мистецької премії імені Л. І. Глібова. Чудового весняного дня урочистості відбулися в обласній універсальній науковій бібліотеці імені В. Г. Короленка. Було багато тепла, душевності, дуже позитивної енергетики, щасливих, радісних та щирих усмішок. За майже 30 років його життя в Чернігові це свято – безперечно, одне з найкращих!**



Велике дійство знайомий прозаїк, очільник Літературної спілки «Чернігів», головний редактор журналу «Літературний Чернігів», голова журі премії імені Леоніда Глібова Михайль Ткач і співробітник обласної бібліотеки імені В. Короленка Вікторія Солонікова. На святі було багато весни, любові та Глібова! На церемонію нагородження завітала практично вся чернігівська літературна й мистецька еліта. Говорили гарно та зворушливо. І атмосфера в залі була щирою, невимушеною. Власне, йшлося не тільки про видатного класика української літератури, який тривалий час мешкав та працював на Придесні (автора знаменитих байок, творів для дітей і пісні «Стоїть гора високая», в якій поет прославив краєвиди Седнева та річечку Снов); не лише про заслуги нинішніх лауреатів, цілком справедливо.

Звучали пропозиції щодо нового, достойного пам'ятника Леонідові Глібову – на чернігівському Валі – й реставрації пам'ятника славетному байкарєві на Болдиній горі; створення в Чернігові його музею; ґрунтового й ошатного видання геніальної спадщини Леоніда Івановича, котра фактично не перевидавалася... з радянських часів. Узагалі, варто говорити про феномен Чернігова, адже саме тут оселилися відомі діячі культури, які настільки полюбили наше місто, що Придесня стало для них рідним; і саме тут вони створили свої найкращі твори. Це, зокрема, Михайло Коцюбинський, котрий народився на Вінниччині, й Леонід Глібов, який родом із Полтавщини.

Майбутній видатний байкар упродовж шести років успішно навчався в Ніжинській гімназії, як і Микола Гоголь та Євген Гребінка. А переїхавши до Чернігова, почав видавати з друзями тижневик «Чернігівський листок». Причому водночас був не лише видавцем, а й редактором, кореспондентом, колектором та кур'єром. Утім, його подвизництво не оцінили: письменник потрапив в опалу, змушений був залишити роботу вчителя й кілька років мешкав у Ніжині – в адміністративному засланні. Та згодом відомий байкар таки повернувся до Чернігова й до кінця свого життя завідував тут земською друкарнею. В останні роки життя Леонід Глібов уславився і як автор творів для дітей: поезій, загадок, акровіршів...

Нагороджував лауреатів очільник Літературної спілки «Чернігів» та журналу «Літературний Чернігів», які у 2002 році заснували цю почесну відзнаку, прозаїк Михайль Ткач. Він наголошує, що Україна й Чернігівщина мають пишати таким справжнім Патріотом і видатним Подвижником, як Леонід Глібов; це письменник світового рівня!

Тепло відгукнувся Михайло Михайлович і про лауреатів попередніх років. Це – такі відомі письменники й науковці, як Василь Струтинський (перший лауреат цієї почесної відзнаки), Тетяна та Сергій Дзюби, Василь Слапчук, Володимир Сапон, Володимир Кузьменко, Олександр Забарний, Віталій Леус, Олексій Бриж, Ніна Ткаченко, Василь Буденний, громадський діяч, директор Чернігівського літературно-меморіального музею-заповідника Михайла Коцюбинського Ігор Коцюбинський, що героїчно захищав Україну від віроломних загарбників, мужній фотожурналіст Мар'яна Харді й Ігор Фотосянкін, котрі талановито й навчано зафіксували події Революції гідності на київському Майдані, невтомний дослідник життя гетьмана України Івана Мазепи, журналіст Сергій Павленко, автор історичних романів Іван Корсак, українська письменниця з Болгарії Анна Багряна, поетеса з Австралії, наша землячка Олена Білоцвіт, головний редактор газети «Деснянська правда», поетеса Людмила Пархоменко та інші відомі, шановані люди.

Проникливо виступили письменник, заступник головного редактора газети «Деснянська правда», президент Міжнародної літературно-мистецької Академії України Сергій Дзюба, актор Чернігівського молодіжного театру Олексій Биш, капела бандуристів імені Остапа Вересая (керівник – Раїса Борщ, хормейстер – Микола Борщ), інші учасники свята.

І ось настала урочиста, хвилююча мить – нагородження цьогорічних лауреатів Літературно-мистецької премії імені Леоніда Глібова. Нині почесні відзнаки отримали поет і перекладач Володимир Фриз, письменник Петро Сорока, Володимир Сенцовський, Станіслав Маринчик, громадський діяч, мешканець Чернігівської обласної ради Віктор Кияновський та актори обласного театру львівської імені Олександра Довженка Олександр Олійник, Марина Лахно, Ольга Рудько, художник Тетяна Коваль (директор театру), режисер Віталій Голцов (художній керівник театру), письменник, сценарист Анатолій Покришень.

Співробітники львівського театру також представили талановиту мистецьку композицію, присвячену Леонідові Глібову. Анатолій Покришень декламував вірші та чудово співав, акомпануючи собі на гітарі. Лауреатів привітали директор обласної наукової бібліотеки імені Володимира Короленка Інна Аліференко. Після завершення свята його учасники ще довго не розходилися – вшанували Леоніда Глібова, спілкувалися, домовлялися про майбутні творчі зустрічі в бібліотеці.

Сергій КВІТНИЦЬКИЙ

Щира допомога Надовго, на все життя

Уже двадцять п'ять років працює в Городнянському районному територіальному центрі соціального обслуговування **Тамара Василівна КУЦА**. У неї найніжнішіша з професій, адже головна ріска справжньої жінки – віддавати. Своєю любов'ю, душею, допомогою. Як іще можна сказати про роботу соціального працівника, який дарує людям тепло, радість, надію, впевненість у тому, що труднощі минають, а добра все-таки більше, ніж зла? А головне те, що її підопічні не почувуються самотніми, бо знають: у певний час до них завжди прийде допомога. А в разі потреби можна звернутися до терцентру.



Кожен із дванадцяти підопічних Тамари Василівни щиро їй подобається, в усіх вона знаходить цікаві риси. Наймолодший – близько сімдесяти. А іншим, як от Ніні Кирилівні Дудко, набагато більше. Цього року жінці виповниться дев'яносто. Ніна Кирилівна за все життя її з ким не посварилася. Та й її ніхто ніколи не ляв. Жінка сорок років без жодної перерви старанно пропрацювала у бібліотеці першої школи, яку й закінчувала. Тут минуло все її свідоме життя. Тепер навчальний заклад має статус районної гімназії. Трудовий стаж Ніни Кирилівни почав нараховуватися ще в часи навчання, коли вона разом із іншими старшокласницями працювала в колгоспі та ремонтувала школу.

В охайному теплому будинку Ніни Кирилівни в кожній кімнаті – ціпки. Привітавшись, ми вмовляли господарку зробити фото разом із соціальним працівником і тріхи розповіді про себе.

У 1998 році я впала й поламала ногу. Мені її, спасибі, хірург виликував. Нині ходжу із «цвячком» у нозі. Рік була на мільцях. Тому не можу нахилитися низько, взуватися мені теж важко. Пересуваюсь із ціпком.

Що розповісти про життя? Один брат загинув на фронті у Другу світову, другий помер у 1992 році, а за ним – мама. Я залишилася круглою сиротою. Є двоюрідна сестра, їй за сімдесят. Племінник часто приходиться... У зрілі роки зрозуміла: моя доля – самота. Вирішила, що треба дожити так, аби ніхто не доглядав. Іще до 2010 року обходилася без соціального обслуговування. Подогляда, бо втрачала сили, відчувала, що слабшаю. Спочатку приходили з Червоного Хреста. Тоді познайомилася з Тамарою Василівною. Вона каже: «Як згодні, допомагатиму». Я погодилася. Тільки спитала: «А ви надовго?» А вона й каже: «Надовго, на все життя». Не знаю як би я без своєї помічниці обходилася – вона ж найдорожша людина... Допомогає мені у всьому, гордо садить. Із нею разом я згодна – кругом і всюди. Тамара Василівна – скарб. Узагалі, дуже вдячна всім службам Городнянського територіального центру, її керівницю – Наталію Костянтинівні Семеновій. Не знаю, хто службю таку вигадав, але то дуже розумна людина.

Проводжуючи мене, Тамара Василівна з повагою говорить: «Ніна Кирилівна має характер. Вона самостійна людина. Коли має найменшу змогу, завжди мені допомагає старатися». А ще, усміхаючись, додає:

– У нашій праці ще треба і психологом бути. Наприклад, у жодному разі не можна поспішати. Так, щоби свої справи зробив і побіг. От, знаєте, одна моя підопічна зовсім нічого не бачить. Інавалді по зору. Сидить улою сама, не має з ким навіть по-розмовляти. Як від неї піти, залишивши без теплої бесіди? Вислухав кожного, поспівчувавсь, підтримавсь – і вже старенькі задоволені. Добре слово для них не менш важливе, ніж хліб та ліки.

Тамара Василівна Куца – лише один із 77 соціальних робітників, а загалом у Городнянському територіальному центрі працюють 111 осіб.

Анастасія НЕМІРОВА